

Epidemiologie van witte roest in spruitkool

*E.T.M. Meekes¹, E. Gilijamse¹, C.F. Geerds¹,
A. Everaarts², J.M. Raaijmakers¹*

*¹) Laboratorium voor Fytopathologie, WUR,
Postbus 8025, 6700 EE Wageningen*

*²) Praktijkonderzoek voor Akkerbouw en
Vollegrondsgroenteteelt, Postbus 430,
8200 AK Lelystad*

Witte roest (*Albugo candida*; Oomycetes; Peronosporales) veroorzaakt steeds grotere problemen in spruitkool en andere koolsoorten, zoals bijvoorbeeld sluitkool. In Nederland wordt witte roest bestreden met Daconil (chloorthalonil). Dit chemische middel werkt preventief en moet dus tijdig en meermalig toegepast worden.

Echter, de registratie van dit middel verloopt eind 2000 en nieuwe/andere middelen ter bestrijding of voorkoming zijn (nog) niet beschikbaar.

De spruitkoolrassen die momenteel verbouwd worden zijn in meer of mindere mate vatbaar voor witte roest. Het ontwikkelen van resistentie in spruitkoolrassen wordt vooralsnog gezien als de oplossing van het witte-roestprobleem. Kennis over de ontwikkeling en verspreiding van de ziekte in het veld en invloed van weer en ras hierop, zou kunnen leiden tot een waarschuwingssysteem en daarmee het effectiever toepassen van bestrijdingsmiddelen.

In 1999 zijn diverse veldproeven uitgevoerd om meer kennis te vergaren over de epidemiologie van witte roest met het vatbare ras Asgard en partieel resistente rassen Cantate en Niz96-585. Vier weken na aanbrengen van een besmettingsbron was meer dan 90% van de planten aangetast. Gedurende het seizoen bleef 100% van Asgard aangetast, terwijl de infectie uit de partieel resistente rassen nagenoeg verdween. Verdere ontwikkeling van de ziekte in het veld en factoren die hierbij van belang zijn, evenals uiteindelijke spruitaan-tasting, zullen worden besproken.